

Erasmus beszámoló

Esslingen 2007/08

Kocsi Zsolt

Budapest – Stuttgart

A kiutazásnak több módja is akad. Van közvetlen repülőjárat (<http://www.germanwings.com>), de ez a kiutazáskor a súlykorlátozás miatt nyilván kiesik, és inkább a karácsonyra való hazajövetelre marad. Figyeljete oda, mert ha időben foglaltok jegyet, akkor gyakorlatilag csak a reptéri illeték díjába kerül oda-vissza, mintegy tízezer forintba. Ezért javaslom, hogy minél előbb döntse el ki-kik magának, hogy mikor akar hazaugrani meg vissza, és amint lehet, vegye is meg a jegyet. Másfél hónappal az időpont előtt még mindig lehet nagyságrendileg 20-35 ezer Ft körüli összegért foglalni. A karácsony előtti utolsó héten már nem sok minden történik itt az órákon, azzal nyugodtan lehet számolni. Továbbá a félév hivatalosan február végéig tart, de a vizsgáknak már február 8-10 körül vége van. Aki még maradna, az megteheti február végéig, aki meg siet haza, már mehet is :)

A Volánbusz / Eurolines is üzemeltet közvetlen járatot, és vonattal is lehet menni, de esetében Münchenben sajnos át kell szállni, ami sok csomaggal nem egy álom. A német vasúttársaság oldala (<http://www.db.de>) viszont nagyon profi útvonaltervezővel rendelkezik, még azt is megmondja, hogy az átszálláskor melyik vágányra fog begurulni az ember, és melyik vágányról megy majd tovább (az egyetlen hiányzó vágányszám természetesen az induló, budapesti oldalnál van, no comment).

Az egyetlen komolyabb gondot a szeptemberi érkezés időpontja adja, ugyanis adott napon, reggel 8 és délután 4 között kell a szobát átvenni, ami bizonyos lehetőségeket eleve kizár a menetrendekből.

Stuttgart – Esslingen, helyi közlekedés

A stuttgarti közlekedés igazán említésre méltó, lehetne tőlük mit tanulni. Hat fő HÉV/metróvonal alkotja az S-bahn hálózatot. A vonatok csendesek, tiszták, csúcsidőben nagyjából 250 méter hosszúak, és csak focimeccsek alkalmával fordult elő komolyabb tömeg, különben nem volt olyan, hogy ne jutott volna mindenkinek ülőhely. A vonatok Stuttgarton kívül elővárosi járatként üzemelnek, a városba beérve pedig lemennek a föld alá. Ilyenkor lépcsőzést megelőzendő, a különböző járatok a közös megállóknál mind ugyanarra a peronra gördülnek be! Egyik vonatból ki, padra leül, pár percet vár, másik vonatba beszáll. Így gyakorlatilag minimális átszállással (és még minimálisabb gyaloglással) el lehet jutni a város egyik feléből a másikba.

Akár vonattal, akár busszal érkezel a kiutazáskor, a stuttgarti főpályaudvarnál találsz magad. Innen az S1 jelű S-bahnnal (csúcsidőben 15-20 percenként jár) eljutsz Esslingenig, ahol a vasútállomás előtt rögtön ott találsz a buszpályaudvart és a taxiállomást. Ha repülővel érkezel Stuttgartba, akkor a reptérről vagy előbb S2/S3-mal elmész a főpályaudvarig és onnan az előbb említett módon jössz, (ez elég nagy kerülő), vagy közvetlen buszjáratral (122-es számú) 25 perc alatt az esslingeni buszállomáson találsz magad.

Innen több járáttal is eljutsz a dombtetői telephelyre (feltéve, hogy ide osztottak be). A 111-es (illetve egyik ritkábban járó változata a 117-es), a 112-es tesz le a koleszhoz a legközelebb. A 108-astól egy kicsit sétálni kell, a 105-ös a főiskola előtt tesz le, de mindkettő vállalható, 5-10 perces sétával jár csak. A legmesszebb, ami még jó lehet, a 110-es, innen 10-15 percet kell sétálni, na nem érkezéskor a legideálisabb, de a környéket felfedezni mindenképp érdemes ilyen módon is az első hónapokban.

A közlekedési tarifák zónás rendszer szerint alakulnak. A stuttgarti pályaudvartól első érkezéskor egy 3 zónás jegy (jelen sorok írásakor) 3.00 Eurós áron vásárolható meg, ez viszont elég egészen a kollégiumig! Ugyanakkor megfontolandó lehet, hogy az esslingeni buszállomástól mégis taxival menjen az ember (főleg, ha többen érkeztek egyszerre, és rengeteg csomagotok van, ne adj' Isten még az eső is szakad ☺), egyszer ki lehet bírni azt a 10 Eurót, cserébe nem kell buszt keresgélni, várni, cipekedni, hanem közvetlen a kollégium előtt szállhattok ki.

Tekintve, hogy egy Esslingenben belül érvényes 1 zónás jegy is 1.90 Euró, nagyon hamar érdemes lehet beruházni a szemeszter-bérletre, amely borsos 175 Eurót kóstál. Ugyanakkor figyelemre méltó alternatíva, hogy este 6 után és egész hétvégén ingyen utazhatunk a diákigazolványunkkal. Így lehet, hogy még a maradék időben jegyet váltva is olcsóbban kijövünk hosszú távon, ezt mindenki maga döntse el utazási szokásainak tekintetében.

Az alkalmi gyaloglás megoldható (bár kissé hosszú), a kerékpárt viszont csak sportosabbak vállalják be. Lefelé még élvezet gurulni, de a dombtetőre visszatekerni... ☺ Viszont nagyon kellemes élmény, hogy az autósok maximálisan óvatosak és figyelnek ránk!

A kollégium

Illetve, a kollégiumok, mert a főiskola mindkét telephelyének közelében található egy-egy. Informatikusként az ember minden bizonnyal a dombtetői koleszba kerül, és ezért hálás is lehet... A lenti kollégium ugyanis sajnos kicsi és némiképp lepusztult, ezen kívül alig néhány közös fürdőszobája van szintenként, és elég zajos helyen is van. A fenti kollégium ezzel szemben elég jól felszerelt, a szobák tágasabbak, két szobánként egy közös fürdővel. Szép helyen van, a környék csendes és tele van zölddel. Kifejezetten lakható és kellemes az épület, a szobák is elég zajszigeteltek egymástól, kivételt persze az

képez, ha valamelyik szinten néhányan bulit tartanak. Ilyen esetekre készülünk füldugóval vagy erős idegzettel ☺

Minden szobában van egy ágy, egy éjjeli szekrény, egy hatalmas íróasztal, rengeteg polc és szekrény, így minden kényelmesen elfér. A korábbi beszámolókból eltérően már a harmadik naptól van internetelérés (UTP kábelt vigyetek!), és már a köd sem gond, mert átálltak lézeres internetről kábelesre (cserébe viszont valamelyest lassabb lett az elérés, és néha ingadozik).

Kapunk saját konyhaszekrény- és hűtőfakot, és három szobánként egy-egy közös fagyasztófakot. A konyhafelszerelés szintenként változó, mindenesetre nem árt vinni egy-egy saját tányért, bögrét, evőeszközt a biztonság kedvéért.

A bérleti díj 2007 őszén 175 Euró volt. Arra figyeljünk, hogy korábbi beszámolók információival ellentétben nem a megérkezés utáni első napokban kell először fizetnünk! Már július közepén fogunk kapni egy levelet meglepetésszerűen, hogy augusztus 1-ig utaljunk át 500 Eurót, mely tartalmazza az első havi + 25 Euró lakbért és 300 Euró kauciót. A határidő rövidege miatt ez elég kellemetlen tud lenni ha az embert váratlanul éri, szóval nem árt felkészülni és ezt az összeget előre elkülöníteni.

A város

Esslingen gyönyörű hely sok látnivalóval, óvárossal, kanyargó utcákkal, hidakkal, szőlőshegyekkel és várral. Igazi fotós paradicsom. Az utak tiszták, nincsenek dugók, zaj, tülekedés, a tipikus pesti stresszforrások. A vidék elég dimbes-dombos, és a város egy

része is jelentős szintkülönbséggel érhető csak el (így a fenti kollégium és telephely), cserébe sok helyről nagyon szép a kilátás. Rengeteg a zöld, és tiszta a levegő, így ideális hely sportoláshoz. Kocogni vagy kerékpározni alkalmanként szinte kötelező egy ilyen helyen ☺!

Esslingent általában ahogy van, a nyugalom jellemzi, mégsem unalmas, félreeső kis hely, sőt. A modern városi élet minden kelléke megtalálható itt átlagosan negyed órán belül, szinte semmiért nem kell beutaznunk Stuttgartba.

A mentalitás is természetesen egészen más errefelé. Udvarias és mosolygós kiszolgálás, akadálymentesített járdaszegélyek és lépcsők, elképesztően előzékeny autósok. Mindig megállnak és átengednek, akkor is, ha nem is kéne. És mindenki betartja az 50 km/h-át, senki nem rohan sehová. Egész kinntartózkodásunk alatt nem hallottam szinte dudálást, csak ha tényleg balesetmegelőző jellege volt. Mindezekből következően sokkal kellemesebb, kiegyensúlyozottabb, stresszmentesebb a mindennapi élet.

Az időjárás szinte teljesen megegyezik a budapestivel, télen talán valamivel enyhébb.

A főiskola

Két telephely van, egy lent a városban, egy a dombtetőn, a kollégiumok is ezek közelében helyezkednek el. A fenti épületegyüttes zöldövezetben található és rendkívül jól felszerelt. Van szabadtéri és fedett sportpályája, konditerme és saját falmászóterme is.

Az oktatás

Érkezésünk után az első hét adminisztratív teendőkkel telik, majd egy nyelvi felmérés után rögtön a második héttől „intenzív” nyelvi oktatás kezdődik, négy csoportba osztva. Azért az idézőjel, mert formailag ugyan napi négy órában, három héten át foglalkoznak velünk, ennek színvonala számomra erősen megkérdőjelezhető volt. A hármas és négyes csoportokban (tehát a két legjobban) az a hozzáállás uralkodik a tanárok részéről, hogy mi már valószínűleg úgyis tanultunk mindent, ami majd idővel magától aktivizálódik, ezért „felesleges” külön nyelvtanozni velünk. Nagy csalódás volt, hogy egész évben nem tanultunk szinte semmit; ami ragadt ránk, az is a mindennapi életből ragadt, és a félév végére a kettes csoportbeliek többet fejlődtek németből, mint mi. Mindemellé sajnos muszáj elmondani, hogy a hármas-négyes csoportok tanárnőinek emberi hozzáállása is bőven hagy kívánnivalókat maga után. Talán valamelyest ellensúlyozza a képet, hogy cserébe ezt a két csoportot viszik a legtöbbit kirándulni szebbnél-szebb helyekre ősszel, ami nyilván szórakoztatóbb, mint az iskolapadban ülni.

A másik kötelező tárgy a Landeskunde néven futó német földrajz-történelem. Szerethető, de minimum túlélhető tárgy, és Herr Starzmann is nagyon rendes, tiszteletet érdemlő tanár.

A választható tárgyakról kevés kifejezetten jót tudnék mondani. Általánosságban az volt a benyomásunk négyünknek, magyaroknak (2 BMF-NIK, 1 BMF-KGK, 1 IBS), hogy az esslingeni tárgyak valahogy elmaradnak színvonalban és felület mélységben az otthoniaktól. Nem azt mondom, hogy rossz az oktatás, csak azt, hogy laposabb annál, amire számítottunk. Persze lehet, hogy ez külföldön vagy Németországon belül máshol is így van.

A tanárok hozzáállása változó, itt is értek kellemetlen meglepetések. Én a projektmunkámhoz kifejezetten minimális támogatást kaptam, egy „nem tudunk eszközöket adni, nem is akarunk, oldd meg papíron, lehetőleg dolgozz egyedül és ne zaklass” stílusú bevezetés után. Ez mindenképpen csalódás volt, bár a későbbiekben azért ennél segítőkészebbnek mutatkozott a felügyelő tanárom. Apropos: a projektmunka kötelező, a félév végén pedig egy 30 oldalas beszámoló leadásával, és két tanár előtt tartott 20 perces előadással jár. Azért nem olyan borzasztó ☺

Engem elsősorban robotika és képfeldolgozás érdekelt volna. Előbbivel nem nagyon foglalkoznak és a mesterséges intelligencia nevet viselő kurzus is egy vicc, utóbbi viszont ha nem is olyan erős mint az otthoni megfelelője, az órák azért érdekesek és gyakorlat-orientáltak.

Egyébként tessék rá odafigyelni, hogy az otthoni rendszerrel ellentétben a vizsgáknak itt egyszer lehet nekifutni, azt is kijelölt és nem a hallgató által választott időpontban!

Társaság

Meglepően kevés volt az Európából érkező külföldi diákok száma. Nem tudom, hogy ez más években is így van-e, de esetemben összesen néhány francia, egy finn és egy litván alkotta az európai társaságot. A többiek közül egy blokk az amerikaiak, néhány kínai és néhány japán, ők mindannyian nagyon elkülönültek tőlünk, lévén eleve más programra jöttek (INTAP), így a lenti telephelyen voltak az óráik és németül sem kellett tudniuk. De egyébként is elég zárkóztak voltak, szinte nem is láttuk őket a szervezett kirándulások kivételével.

Ezen kívül Esslingen elég sok argentint fogad (ránk 12 jutott). Amilyen barátságosak, olyan hangosak és neveletlenek, és akkor finoman fogalmaztam ☺

A németek sajnos többségében elég zárkóztak, bár akad bőven kivétel is, szerencsére. Jó ha tudjuk, hogy sokuknak eleve van a bevándorlókból, így ők minden külföldre eleve lekezelően tekintenek, és néhányan sajnos elég kétszínűek is. Ettől függetlenül azért nem lehetetlen jó barátokat is találni közöttük.

Sajnálom, hogy erről a részről nem tudtam pozitívabb dolgokat írni, nekem is kicsit csalódás volt, hiszen általában pont a nemzetközi társaság az egyik kiemelten pozitívan emlegetett összetevője az Erasmusnak. Én is jobbat vártam volna, mindenesetre a másik három magyar sráccal, a litván lánnyal és a finn sráccal, valamint a szintünkön benntlakóként "talált" két – hosszú évek óta – kinnt élő magyarral megvolt az összetartás, és nagyon jól éreztük magunkat együtt. Rajtuk kívül még nagyon szerettük a mexikóiakat (a sztereotípiákkal ellentétben visszafogott, kultúrált, intelligens társaság), őket viszont sajnos csak ritkán láttuk, mert a göppingeni telephelyen kaptak szállást.

Pénzügyek

Fontos, hogy a Magyarországon használatos bankkártyáinkat nem fogjuk tudni használni, úgyhogy vigyünk magunkkal egy havi készpénzt, amíg megkapjuk a Postbankos bankkártyáikat. Bár ez elvileg megvan a második-harmadik hétre, nekem például többszörös adminisztrációs anomáliák következtében úgy elkavarták az igénylésem, hogy másfél hónapba tellett, mire végre megjött a kártyám (avagy éljen a híres német precizitás), és még egy hét volt, mire átért rá az Erasmus ösztöndíj, szóval jobb felkészülten menni. Nem én voltam az egyetlen ugyanis a külföldről érkezők közül, akinek elírták a nevét a bankkártyáján, és amíg ezt nem korrigálják, addig az ösztöndíj utalást sem kaphatjuk meg.

A kollégiumi kauciót visszautazásunk után (pontosabban a teljes, szerződésben vállalt időtartam után) 6 héttel utalják vissza.

Az árszínvonal nagyjából hasonló az otthonihoz (hozzátéve persze, hogy az itteni fizetések nyilván nincsenek egy súlycsoportban velünk ☺), kisebb eltérésekkel. A gyümölcslevek például sokkal olcsóbbak, a zöldség-gyümölcs és legfőképpen a kenyér viszont jóval drágábbak. Zsemleléről, kifliről, otthoni fehérkenyérről tessék lemondani, túrót és tejfölt pedig a névazonosság ellenére sem nagyon lehet olyat kapni, amelyet megszoktunk. Utóbbiból még a Schmand nevű hasonlít a leginkább az otthonira.

Vásárolni a Rewe-ben fogunk a legtöbbet, az található a legtöbb és jól megközelíthető helyen. A Lidl és Aldi nyilván olcsóbb bizonyos dolgokban, de többet kell hozzájuk utazni.

Extra kiadásokat és az utazást nem számolva nagyjából 150-200 Euróból ki lehet jönni havonta.

Látnivalók és programok

Esslingen úgy ahogy van, egy merő látnivaló, érdemes felfedezni. Stuttgartban ne hagyjátok ki a Schlossplatz-ot és környékét, a König Str-t, a Porsche múzeumot, a Feuersee-t, és a Fernsehturm-ot, de érdemes lehet ellátogatni az állatkertbe is. A sörfesztivál alkalmával van egy helyi Volksfest is, de az csak silány mása az

Oktoberfestnek, utóbbihoz érdemes ellátogatni Münchenbe. A karácsonyi vásár viszont kihagyhatatlan, Esslingenben fantasztikus hangulata van óvárosi környezetben!

A felsoroltakon kívül ősszel elég sok helyre visznek kirándulni, többek között: Ludwigsburg, Tübingen, Freiburg – Fekete-erdő, a már említett müncheni Oktoberfest, Bodensee, Frankfurt, melyek rengeteg élményt és látnivalót kínálnak, ne hagyjátok ki őket!

Összegzés

Jóllehet tanulmányi szempontból nem kiemelkedő hely Esslingen egy informatikus számára, az Erasmus talán elsősorban nem is erről szól. Minden adódó nehézségével hatalmas és életre szóló élmény volt a kinnt töltött félév – ezt talán nem lehet eleget

hangoztatni! Esslingen egy fantaszikus hely a külföldön élésbe, önállóságba és nyelvtanulásba való belekóstoláshoz. De ha nem is ezt a helyet választod, az Erasmust semmiképp se hagyd ki, mert az egyik legjobb dolog, ami történhet veled főiskolás éveid alatt!

Ha bármi további kérdésed volna, szívesen állok rendelkezésre a zsolt.kocsi@gmail.com email címen, keress meg bátran 😊